

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

28 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte
Judecători

Timofti Vladimir
Țurcan Anatolie
Cobzac Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Chifiac Iurie în numele inculpatului Linco Eduard, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 octombrie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Linco Eduard xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.03.2018 – 25.10.2019;

Instanța de apel: 12.05.2020 – 09.09.2020;

Instanța de recurs: 23.11.2020 – 28.04.2021.

Asupra admisibilității recursului, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 octombrie 2019, inculpatul Linco Eduard xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art.287 alin.(2), lit. b) Cod penal la amendă în mărime de 750 unități convenționale, ceea ce constituie 37 500 lei;

- în baza art.152 alin.(1) Cod penal la 2 închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

În conformitate cu art.84 alin.(3) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Linco Eduard i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale, ceea ce constituie 37 500 lei, și închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea separată a pedepselor.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei sub formă de închisoare aplicată lui Linco Eduard a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 an, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul și/sau viza de reședință fără consimțământul organului competent.

1.2. Prin aceeași sentință hotărârea în privința căruia cu recurs ordinar în prezent nu se contestă, Arseni Anatoli xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(2), lit. b) Cod penal la amendă în mărime de 750 unități convenționale, ceea ce constituie 37 500 lei.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Captarenco Oleg privind încasarea din contul inculpaților Linco Eduard și Arseni Anatoli a despăgubirilor pentru dauna materială și dauna morală, a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea în mod solidar din contul lui Linco Eduard xxxxx și Arseni Anatoli xxxxx în folosul părții vătămate Captarenco Oleg prejudiciul material în sumă de 4 341,21 lei și prejudiciul moral în sumă de 5 000 lei.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, Linco Eduard xxxxx, fiind împreună cu Arseni Anatoli xxxxx, pe data de 07 ianuarie 2018, aproximativ pe la orele 19:45, aflându-se la etajul cinci în scara blocului locativ, amplasat pe str. xxxxx mun. xxxxx, încalcând grosolan ordinea publică și manifestând un comportament agresiv, însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor, deosebindu-se printr-un cinism și obrăznicie deosebită, în urma unui conflict brusc apărut, i-au aplicat lovituri corporale lui Captarenco Oleg, cauzându-i vătămări corporale.

Tot el, la data de 07 ianuarie 2018 aproximativ pe la orele 19:45, aflându-se la etajul cinci în scara blocului locativ, amplasat pe str. xxxxx mun. xxxxx, încalcând grosolan ordinea publică și manifestând un comportament agresiv, însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor, deosebindu-se printr-un cinism și obrăznicie deosebită, în urma unui conflict brusc apărut, i-a aplicat lovituri corporale lui Captarenco Oleg, cauzându-i vătămări corporale, astfel conform Raportului de expertiză judiciară nr.201802 D0242 din 06 februarie 2018 la Captarenco Oleg au fost depistate:1.2.3.4 fractura mandibulei în regiunea angulară pe dreapta cu deplasare moderată; fractura os zigomatic pe stânga, edem echimotic la nivelul unghiului mandibular pe dreapta, echimoză la nivelul feței pe stânga, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală medie.

Astfel, instanța de judecată a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate, Linco Eduard xxxxx a comis infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, individualizată prin „huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor săvârșită de două sau mai multe persoane”, precum și infracțiunea prevăzută de art.152 alin.(1) Cod penal, individualizată prin „vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este

periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.”

3. Temeinicia și legalitatea sentinței, a fost atacată cu apel de către:

3.1. Avocatul Chifiac Iurie în numele inculpatului Linco Eduard, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

În argumentarea apelului avocatul a invocat că, învinuirea înaintată inculpatului Linco Eduard și starea de fapt constatată de instanța de fond, nu și-a găsit pe deplin confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, iar probele administrate de către instanța de judecată au fost apreciate în mod greșit, existând în cazul dat probe suficiente care stabilesc cu certitudine lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor prevăzute de art.152 alin.(1), art.287 alin.(2), lit. b), Cod penal.

Fapta încriminată inculpatului Linco Eduard a avut loc în condițiile de extremă necesitate, fapt confirmat prin declarațiile inculpatului a martorului Arseni Olga și a altor martori.

3.2. Avocatul Caisîn Valentin în numele părții vătămate/civile Captarenco Oleg, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei decizii prin care Linco Eduard să fie recunoscut vinovat și condamnat în conformitate cu art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal și art.152 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei în conformitate cu legislația penală.

A admite integral acțiunea civilă, cu încasarea în mod solidar de la Linco Eduard și Arseni Anatolii în beneficiul lui Captarenco Oleg a sumei de 11 941, 21 lei ca prejudiciul material cauzat în urma infracțiunii, precum și sumei cu titlu de prejudiciul moral în mărime de 60 000 lei.

În motivarea apelului, avocatul a indicat că, nu este de acord cu sentința în partea admiterii parțiale a acțiunii civile, în contextul în care pătimitul Oleg Captarenco i s-a cauzat prejudiciul material și moral, cuantumul cărora în mod neîntemeiat și ilegal a fost admis doar în măsura parțială.

Astfel, apelantul a indicat că, nu pot fi reținute concluziile instanței de judecată privind repararea prejudiciului material doar în suma de 4341, 21 lei, or, s-a constatat conform certificatelor de concediu medicale, că reclamantul Captarenco Oleg nu a lucrat în perioada din 08.01.2018 - 03.02.2018. La data de 08.01.2018 cu anestezie locală s-au fixat ațele maxilare, fixate prin ligaturi interdente, dinții în ocluzie habituală, trație intermaxilară elastică, faptul demonstrat prin raport de expertiză judiciară 201802D0242 din 06.02.2018, costul trației 1 600 lei. La data de 11.01.2018, a fost efectuată intervenție chirurgicală: Osteosinteza cu 2 mini placi din titan, faptul demonstrat prin Extras din fișa bolnavului de staționar nr.1800431. Toate operațiunile, inclusiv și intervenție chirurgicală a costat 6000 lei. A trecut un curs de lecuire medicamentos în suma totală de 1 691, 21 lei. La data de 01.03.2018, în rezultatul traumării dinților, pentru înlăturarea consecințelor traumei au fost acordate servicii stomatologice în suma totală de 2650 lei. A indicat că, la moment pentru tratamentul și îngrijirea reclamantului Captarenco Oleg s-au cheltuit suma în mărime de 11 941, 21 lei, faptul conformat prin probe, bonurile și cecurile prezentate.

De asemenea a invocat că suma prejudiciului moral de 5 000 este mizeră și neechitabilă în raport cu consecințele acțiunilor infracționale comise de inculpați.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2020, s-a respins ca fiind nefondat apelul avocatului Chifiac Iurie în numele inculpatului Linco Eduard.

S-a admis apelul avocatului Caisîn Valentin în numele părții vătămate/civile Captarenco Oleg, casată parțial sentința în latura civilă, din alte motive, inclusiv din oficiu, potrivit art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a dispus încasarea de la inculpatul Linco Eduard xxxxx în beneficiul părții vătămate Captarenco Oleg suma de 4 341, 21 lei, cu titlu de prejudiciul material și suma de 10 000 lei, cu titlu de prejudiciul moral.

S-a dispus încasarea de la inculpatul Arseni Anatoli xxxxx în beneficiul părții vătămate Captarenco Oleg suma de 5 000 lei, cu titlu de prejudiciul moral.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Linco Eduard de săvârșirea infracțiunilor imputate.

Verificând argumentele invocate în apelul declarat de către apărător în numele inculpatului, instanța de apel a ajuns la concluzia că, acestea sunt nefondate fiind combătute de probele anexate și circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în cadrul procedurii de examinare a apelului.

Astfel, instanța de apel a reținut, că, vinovăția inculpatului Linco Eduard în comiterea infracțiunilor încriminate, a fost confirmată prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate de instanța de apel prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Captarenco Oleg și a martorilor Arseni Olga și Golînschii Gherman, precum și prin procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 23 ianuarie 2018 (f.d.8); procesul-verbal privind consemnarea faptelor constatate din 23 ianuarie 2018 (f.d.9); informația „903,, nr.405 din 08 ianuarie 2018 (f.d.10); plângerea lui Captarenco Oleg din 09 ianuarie 2018 (f.d.11); procesul-verbal privind actele de constatare din 09 ianuarie 2018 (f.d.13); procesul-verbal privind actele de constatare din 16 ianuarie 2018 (f.d.14); extrasul de la IMSP Institutul de Medicină Urgență cu foto-tablița anexată din 08 ianuarie 2018 (f.d.17-18; raportul de constatare nr. 201802 P0133 din 10 ianuarie 2018 (f.d.19-20); raportul de expertiză judiciară nr.201802 D0242 din 06 februarie 2018 (f.d.46- 48); procesele de confruntare din 24 februarie 2018 dintre partea vătămată Captarenco Oleg și Linco Eduard; dintre partea vătămată Captarenco Oleg și Arseni Anatoli (f.d.53-56).

De asemenea, instanța de apel a reținut prezența în acțiunile inculpatului Linco Eduard a elementelor componente de infracțiune prevăzută de art.287 alin.(2), lit.b) Cod penal, precum și a elementelor componente de infracțiune prevăzută de art.152 alin.(1) Cod penal, or, anume în urma acțiunilor sale huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, i-a aplicat părții vătămate Captarencu Oleg lovituri corporale, cauzând vătămare corporală medie, fapt confirmat prin raportul de expertiză judiciară nr.201802 D0242 din 06 februarie 2018, potrivit căruia la Captarencu Oleg au fost depistate:1.2.3.4 fractura mandibulei în regiunea angulară pe dreapta cu deplasare moderată; fractura os zigomatic pe stânga, edem echimotic la nivelul unghiului mandibular pe dreapta, echimoză la nivelul feței pe stânga, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală medie.

Instanța de apel nu a exclus faptul că, între inculpați și partea vătămată, a avut o altercație, în acest sens, posibil din ambele părți au avut loc lovituri, însă vătămarile corporale medii au fost provocate anume de inculpat părții vătămate, fapt stabilit prin rapoartele de expertiză.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto încrimina garantat de art. 66 CPP al RM și art. 6 CEDO. Persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat, nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații, or, să fie apreciat ca o circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Instanța de apel, a respins ca fiind neîntemeiată și declarativă afirmația apărătorului precum că, inculpatul Linco Eduard a acționat în stare de extremă necesitate. Circumstanțele cauzei denotă o altă stare de fapt și evoluare a evenimentelor, nefiind stabilit că inculpatul a întreprins acțiuni anume în vedere de a salva viața cuiva, integritatea corporală sau sănătatea sa, sau a altei persoane, de la un pericol iminent care nu poate fi înlăturat altfel.

Referitor la pedeapsa stabilită, instanța de apel a reținut că, prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art. art.7, 61,75, 90 Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă, în măsură să-și atingă scopul de corectare și reeducare.

Totodată, instanța de apel a considerat că în privința inculpatului Linco Eduard Pavel, poate fi atins scopul legii penale, aplicând prevederile art.90 Cod penal, învederând lipsa circumstanțelor agravante și personalitatea ultimului.

Cu referire la acțiunea civilă, instanța de apel a statuat că acțiunea civilă este întemeiată și justificată parțial, în partea încasării prejudiciului material, or, fiind dispusă spre încasare în mod solidar din contul inculpaților Linco Eduard xxxxx și Arseni Anatoli Gheorghi a prejudiciului material în sumă de 4 341, 21 lei, instanța de judecată a pus la baza hotărârii bonurile de plată, prin care se atestă cheltuielile suportate de partea vătămată la efectuarea tratamentului suportat în urma leziunilor corporale comise de inculpați.

Referitor la prejudiciul moral, instanța de apel a considerat că prima instanța eronat și neproportional cu faptele comise, a dispus încasarea în mod solidar de la inculpați în beneficiul părții vătămate doar a sumei de 5 000 lei, or, prin infracțiunea săvârșită, inculpatul Linco Eduard i-a cauzat părții vătămate Captarenco Oleg, conform raportul de expertiză medico-legală nr.201802 D0242 din 06 februarie 2018 - 1.2.3.4 fractura mandibulei în regiunea angulară pe dreapta cu deplasare moderată; fractura os zigomatic pe stânga, edem echimotic la nivelul unghiului mandibular pe dreapta, echimoză la nivelul feței pe stânga, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală medie.

Totodată, instanța de apel a reținut că, fapta a avut loc din cauza inculpatului Arseni Anatoli Gheorghi, or, din materialele cauzei, rezultă cert că anume Arseni Anatoli Gheorghi a inițiat conflictul, care s-a soldat până la urmă cu vătămări corporale medii a părții vătămate, pricinuite anume deja de inculpatul Linco Eduard xxxxx.

Astfel, în urma loviturilor aplicate, partea vătămată Captarenco Oleg a fost supus la suferințe fizice și psihice, prin urmare, la caz se atestă un raport direct de cauzalitate între activitatea infracțională descrisă și prejudiciul nepatrimonial suportat de partea vătămată, iar legea penală prevede expres dreptul persoanei căreia i-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală de a înainta o acțiune civilă privitor la încasarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, iar prin prisma prevederilor Cod civil, în cazul vătămării integrității corporale sau al altei vătămări a sănătății, precum și în cazul privațiunii ilegale de libertate, cel vătămat poate cere și pentru prejudiciul nepatrimonial o despăgubire în bani, stabilită în baza unei aprecieri conforme principiilor echității.

Reieșind din circumstanțele cauzei, instanța de apel a considerat că în calitate de prejudiciul moral, urmează a fi încasată suma de 10 000 lei din contul inculpatului Linco Eduard și suma de 5 000 din contul inculpatului Arseni Anatoli în beneficiul părții vătămate Captarenco Oleg, or, mărimea prejudiciului dat este suficientă pentru a acoperi suferințele morale cauzate părții vătămate, ținând cont în acest sens de semnificația valorilor sociale lezate și prejudiciul cauzat.

Totodată, instanța de apel a considerat că, suma solicitată spre încasare de către partea vătămată este una exagerată, în situația în care, prejudiciu ce va fi încasată din contul inculpaților, constituie o satisfacție echitabilă în coraport cu suferințele fizice și psihice cauzate părții vătămate prin infracțiune, luând în considerație totodată și faptul că la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, urmează a se ține cont atât de gravitatea suferințelor pricinuite, dar și de starea materială a inculpaților.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, declară recurs ordinar avocatul Chifiac Iurie în numele inculpatului Linco Eduard, care invocând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.pct.6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Linco Eduard să fie achitat, pe motiv că există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

În motivarea recursului ordinar, apărătorul a invocat că starea de fapt constatată de instanțele de fond, nu și-a găsit pe deplin confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, iar probele administrate de către instanța de judecată au fost apreciate în mod greșit, existând în cazul dat probe suficiente, care stabilesc cu certitudine lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor prevăzute de art. art.152 alin.(1), art.287 alin.(2), lit. b), Cod penal.

Recurentul invocă că din declarațiile inculpatului Linco Eduard, a inculpatului Arseni Anatoli, a martorului Arseni Olga și a altor martori rezultă că, fapta încriminată inculpatului Linco Eduard a avut loc în condițiile de extremă necesitate. Cu toate acestea, consideră că instanța a dat o apreciere incorectă și nefondată materialelor prezentate în dosarul cauzei.

În context, recursul este axat pe aceleași afirmații, care au fost invocate și în apel.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursului declarat de către recurent, prin care solicită ca acesta să fie declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat se atestă, că recurentul invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția

În esență, argumentele recurentului se concentrează asupra faptului că instanța de apel a dat o apreciere eronată materialului probator prezentat la dosar prin ce a concluzionat greșit asupra vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.287 alin.(2) lit. b), 152 alin.(1) Cod penal.

Însă, în raport cu alegațiile recurentului invocate în cererea de recurs, instanța de recurs constată că instanța de apel a adoptat o decizie legală și întemeiată, care corespunde tuturor exigențelor legislației penale și procesual-penale.

Astfel, analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că, astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, decizia atacată cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Totodată, Colegiul penal constată și faptul că, recurentul deși a invocat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor apelului apărării, totuși, în conținutul cererii de recurs acesta nu a specificat la care anume din motivele apelului nu a primit răspuns din partea instanței de apel.

Potrivit art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc că, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal reține că, la examinarea cauzei, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, pe care le-a apreciat în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a dat răspuns la toate argumentele invocate în apel și a motivat soluția pronunțată cu privire la vinovăția inculpatului, așa cum este indicat în pct.4.1. al prezentei decizii.

Colegiul penal ține să menționeze că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Cu referire la criticile invocate în recurs privind aprecierea probelor, Colegiul penal reține că partea apărării face o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă vinovăția inculpatului Linco Eduard în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art.287 alin.(2) lit. b), 152 alin.(1) Cod penal.

Colegiul penal ține să sublinieze că, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora, toate probele în ansamblul lor urând a fi apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Totodată, instanța de recurs reiterează că, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot constitui motiv de casare ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform învinuirii încriminate. Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens Colegiul penal atestă că, la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma relevanței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Linco Eduard în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art.287 alin.(2) lit. b), 152 alin.(1) Cod penal.

Contrar argumentelor părții apărării prin care se invocă faptul că inculpatul Linco Eduard Pavel nu a săvârșit careva acțiuni în privința părții vătămate, Colegiul penal menționează că această versiune nu corespunde realității, fiind înlăturată prin totalitatea probelor administrate și cercetate sub toate aspectele de către instanțele de fond.

În acest context, Colegiul penal constată că din declarațiile martorilor, în special din declarațiile părții vătămate s-a constatat cert faptul că, inculpatul Linco Eduard xxxxx împreună cu Arseni Anatoli xxxxx aflându-se la etajul cinci în scara blocului locativ amplasat pe str. xxxxx mun. xxxxx, în prezența altor persoane, în mod intenționat, manifestând un comportament obraznic ofensator și batjocoritor, s-au apropiat de ultimul, care fiindu-i necunoscuți, i-a aplicat mai multe lovituri în rezultatul cărora a condiționat la Captarenco Oleg fractura mandibulei în regiunea angulară pe dreapta cu deplasare moderată; fractura os zigomatic pe stânga, edem echimotic la nivelul unghiului mandibular pe dreapta, echimoză la nivelul feței pe stânga, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și

în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală medie., fiind confirmat cu certitudine faptul că inculpatul a comis acțiuni de huliganism, cât și vătămarea intenționată medie a integrității corporale.

În privința argumentelor din recurs, că inculpatul Linco Eduard a acționat în stare de extremă necesitate, Colegiul penal menționează că circumstanțele cauzei denotă o altă stare de fapt a evenimentelor, la caz, nefiind stabilit că inculpatul a întreprins acțiuni anume în vedere de a salva viața cuiva, integritatea corporală sau sănătatea sa, sau a altei persoane, de la un pericol iminent care nu poate fi înlăturat altfel.

Totodată, Colegiul penal reține că avocatul Chifiac Iurie în numele inculpatului Linco Eduard solicită casarea hotărârilor instanței de fond și de apel, cu dispunerea achitării inculpatului, pe motiv că lipsesc elementele infracțiunilor prevăzute de art.art.287 alin.(2) lit. b), 152 alin.(1) Cod penal, motiv care ar corespunde temeiului prevăzut de art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală – nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În acest sens, Colegiul penal notează că, sub aspectul situației de “*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, instanța de recurs menționează că starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de apel, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, corect fiind menținută sentința instanței de fond în partea în care Linco Eduard a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.art.287 alin.(2) lit. b), 152 alin.(1) Cod penal.

Deși se invocă argumente că Linco Eduard nu este vinovat de săvârșirea infracțiunilor încriminate, Colegiul penal consideră că instanța de apel întemeiat a conchis că afirmațiile respective nu generează achitarea acestuia precum s-a solicitat în cererea de apel cât și în recurs, or în cursul judecării cauzei în apel și în fond au fost prezentate probe care înlătură orice dubiu și dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în cele imputate.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, instanțele de fond corect au constatat vinovăția inculpatului Linco Eduard în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal – *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor săvârșită de două sau mai multe persoane*, precum și în comiterea infracțiuni prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal - *vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății*, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor., în acțiunile acestuia

Cu referire la aceste argumente Colegiul penal punctează, că în conținutul deciziei atacate a fost dată apreciere circumstanțelor ce dovedesc prezența în acțiunile inculpatului Linco Eduard a laturii obiective a infracțiunilor încriminate, precum și a probelor ce dovedesc cu certitudine intenția acestuia la comiterea acestor infracțiuni.

Colegiul penal concluzionează că, instanța de apel la judecarea apelului apărării, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art.art.414 alin.(1), (5) și 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct.4.1. din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Totodată, Colegiul penal reține faptul, că argumentele invocate de recurent, au fost obiect de studiu la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel (motivele recursului ordinar invocat fiind identice cu cele din cererea de apel), asupra cărora instanțele de fond la acest capitol sau expus just și întemeiat.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Chifiac Iurie în numele inculpatului Linco Eduard, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Chifiac Iurie în numele inculpatului Linco Eduard, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Linco Eduard* xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 27 mai 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena